

Arrest

nr. 236 307 van 2 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
1080 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 september 2015, verklaart er zich op 6 september 2015 een eerste maal vluchteling. Op 30 oktober 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij 's Raads arrest nr. X van 16 april 2018 werd de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van de commissaris-generaal bevestigd.

1.2. Op 30 mei 2018 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

Op 16 augustus 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.3. Op 20 juni 2019 verklaart verzoeker zich een derde maal vluchteling.

Op 14 oktober 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op 15 oktober 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Srilankaan afkomstig uit Jaffna. In 2008 werd u opgepakt door de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) en werd u verplicht met hen mee te werken. Als lid van de politieke afdeling van "LTTE" bestond uw taak er in om geld te geven aan families van omgekomen strijders. In januari 2009 ontvluchtte u de oorlog in Vanni en reisde met een Tijger met de naam S. naar Trincomalee. S. bleef achter in Trincomalee en u reisde verder naar Colombo. Na ongeveer een maand verblijf in Colombo werd u ontvoerd met een "White Van". U werd overgebracht naar een plaats aan de haven van Colombo, waar u een tweetal dagen verbleef. Vervolgens werd u overgeplaatst naar een ondergrondse bunker in Trincomalee. U werd daar ondervraagd over "LTTE" en verborgen wapens. Na drie maanden gaf u toe dat u door "LTTE" verplicht was om met hen samen te werken. Tijdens de verkiezingsperiode in 2010 werd u uit de ondergrondse bunker overgeplaatst naar een woning. Eind 2011 werd u met de hulp van K., een Singhalees die Tamil sprak en die bij een eenheid van de NAVY behoorde maar de taken van een lid van CID had, vrijgelaten, onder de voorwaarde dat u het land zou verlaten. U reisde vervolgens naar Uduthurai, waar u met uw zus ging wonen. U contacteerde van daaruit K. die u adviseerde om zo snel mogelijk het land te verlaten. Nadien kreeg u nog een aantal telefoontjes van K. die wou checken of u nog in het land was. Na ongeveer een tweetal maanden vertrok u met eigen paspoort naar Maleisië. Na een verblijf van drie maanden werd u door de Maleisische autoriteiten teruggestuurd naar Sri Lanka. Bij aankomst in de luchthaven werd u door de "CID" ondervraagd waarom u het land had verlaten. U verzweeg dat u iets met "LTTE" te maken had en beweerde dat u om financiële redenen uit Sri Lanka bent vertrokken. Na het betalen van een geldsom werd u vervolgens vrijgelaten en kreeg u uw paspoort terug. Vervolgens vertrok u naar uw zus in Udduthurai, waar u een drietal maanden verbleef. Omdat u destijds werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat u het land zou verlaten, vertrok u per vliegtuig en met eigen paspoort naar India. In 2012 huwde u in India en in 2015 vertrok u van daar uit richting België. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer : een kopie van uw identiteitskaart, een huwelijksakte, een geboorteakte van uw zoon, een overlijdensakte van uw moeder , uw geboorteakte, overlijdensakten van uw oudere broer en zus, overlijdensakte van de echtgenote van uw oudere broer.

Op 30 oktober 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kon worden gehecht aan uw reisbewegingen, noch aan uw beweerde banden met de LTTE. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en legde in het kader van de beroepsprocedure nog een bewijs neer van uw werkzaamheden bij een NGO, een ondersteunende brief van een parlementslid en een bewijs identiteit en arbeidskaart C. Op 16 april 2018 bevestigde de RvV echter bovenstaande beslissing en voegde zij daar nog aan toe dat u niet aannemelijk had weten te maken aanwezig te zijn tijdens de eindstrijd in Sri Lanka, Eelam IV (2006-2009).

Zonder België te hebben verlaten diende u op 30 mei 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U wenste inhoudelijk niets toe te voegen aan uw eerdere verklaringen, doch merkte wel op dat u vreesde bij terugkeer naar Sri Lanka gearresteerd te worden aangezien u zich nooit in een rehabilitatiecentrum had gemeld. Zo ook zouden twee familieleden, beiden ex-LTTE'ers, zich regelmatig moeten melden. U legde wel een aantal originele documenten neer: een brief van het dorps hoofd, een brief van een dokter, een brief van uw broer, een schooldocument en een brief van een priester. U zou daar ook nog uw originele identiteitskaart aan toevoegen.

Op 16/08/2018 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Er kon immers getwijfeld worden aan de authenticiteit van verschillende door u neergelegde documenten. U tekende hiertegen geen beroep aan.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka diende u op 20/06/2019 een derde verzoek tot internationale bescherming in. U verwees naar bovenstaande verklaringen en legde verschillende documenten neer ter ondersteuning van uw verklaringen: een brief van een voormalig- LTTE- lid, een brief die uw activiteiten voor het Tamil Committee in België bevestigt, foto's van protesten waaraan u deelnam, documenten ter bevestiging van uw activiteiten in de Tamil diaspora, een brief van een dokter i.v.m. uw psychologische problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt enkel een eerste attest van een arts neer. Dit attest werd op uw vraag opgesteld en handelt enkel zeer algemeen over uw medische problemen. Dit stond u echter niet in de weg om voor de DVZ coherente verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraagproces dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoek meermaals door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven bij uw eerste verzoek door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaarde bij uw huidige verzoek dat u nog steeds gezocht zou worden omwille van uw beweerdde activiteiten voor de LTTE in het verleden. Echter gaat u hiermee volledig voorbij aan de vaststellingen gedaan door het CGVS in het verleden. Deze vaststellingen ondermijnden volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien werden deze vaststellingen bij uw eerste verzoek nog bevestigd door de RvV waar bovendien ook opgemerkt werd dat uw beweerdde aanwezigheid in Sri Lanka de laatste jaren van het conflict ongeloofwaardig was. Uw huidige, blote bewering dat u door deze zelfde situatie nu nog steeds problemen zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka, is dan ook niet ernstig te nemen, te meer u geen enkele moeite doet om de vaststellingen gedaan in het verleden te weerleggen.

U legde een brief neer van een voormalige LTTE'er uit Frankrijk die uw aanvraag dient te bevestigen. Echter werden vooreerst reeds in het verleden opmerkingen gemaakt over de authenticiteit van uw documenten. Ten tweede kan verwezen worden naar algemene informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, wat bevestigt dat Srilankaanse documenten te lijden hebben onder corruptie. Ten derde heeft deze brief een duidelijk gesolliciteerd karakter en werd deze volledig op uw maat opgesteld. Deze brief vermag dan ook niet de voorgaande vaststellingen over uw algemene geloofwaardigheid te ontkrachten.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Wat betreft uw activiteiten voor de Tamil diaspora en uw bewering dat u hierdoor problemen zou kennen, dient te worden opgemerkt dat deze niet overtuigen. Blijkens uw foto's en documenten kan afgeleid worden dat u enige activiteiten kent binnen de diaspora, maar u kunt niet aantonen dat deze van dusdanige aard zijn dat de Srilankaanse overheden hiervan op de hoogte zouden zijn of dat ze hieraan gevolgen zouden hechten. Daar uw bewering in het verleden in aanraking gekomen te zijn met de Srilankaanse autoriteiten ongeloofwaardig is, kunt u niet aantonen dat u nu extra in het vizier zou lopen of dat deze zelfde autoriteiten een meer dan gemiddelde interesse zouden hebben in uw

activiteiten overzees. De attesten en foto's over uw activiteiten voegen dan ook geen nieuw element toe.

Tenslotte vormen medische attesten geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker de verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor uw medische problemen kunt u zich steeds wenden tot de geijkte procedure.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), “*materiële en procedurele luik*”.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een aantal medische stukken (stuk 3) en stukken in verband met zijn deelname aan demonstraties (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Op 6 september 2015 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij werd verplicht om samen te werken met de LTTE en dat hij omwille van deze samenwerking wordt vervolgd door de CID. Op 30 oktober 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde banden met de LTTE en aan zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België.

Bij 's Raads arrest nr. 202 458 van 16 april 2018 werd de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van de commissaris-generaal bevestigd.

Op 30 mei 2018 dient verzoeker een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in de vluchtmotieven die hij reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette. Hij voegt toe dat hij ingeval van terugkeer naar Sri Lanka zal worden gearresteerd aangezien hij zich nooit aanmeldde in een rehabilitatiecentrum. Hij legt tevens een aantal documenten neer. Op 16 augustus 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) omdat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 20 juni 2019 dient verzoeker onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in de vluchtmotieven die hij reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette. Hij legt tevens een aantal bijkomende documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.4. Met betrekking tot zijn medische problemen stelt verzoeker in zijn verzoekschrift als volgt:

“Dat verwerende partij met de bestreden beslissing vooreerst het materiële luik van artikel 3 EVRM heeft geschonden door niet afdoende te motiveren waarom zij geen waarde hecht aan het psychologisch attest dat verzoeker aanvoert.

Verwerende partij verklaart immers dat ‘ten slotte wat betreft uw psychologische problemen waarvan u melding maakt en waartoe u een attest neerlegde dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I) 1 dient u voor een beoordeling van medische elementen, geen aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter paragraaf 1, van de wet van 15 december 1980.’

Dat deze motivering absoluut geen steek houdt, maar integendeel de verklaringen van verzoeker versterkt en bevestigt. Dat hij naast twee psychologische attesten immers foto’s neerlegt waarop duidelijk tal van littekens zichtbaar zijn op het lichaam van verzoeker, afkomstig van foltering (stuk 3). [...],

Vooreerst kan worden vastgesteld dat de geciteerde motivering geenszins is opgenomen in de bestreden beslissing.

Met betrekking tot het door verzoeker neergelegde medisch attest van 22 juli 2019 (verzoekschrift, stuk 3) dient er op gewezen dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen problemen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de fysieke of mentale problemen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van psychologische problemen. Een arts is hierbij namelijk meer afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot fysieke problemen, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, kunnen worden geconstateerd. Uit het medisch attest blijkt dat de arts zich op de verklaringen van verzoeker en zijn raadsman baseert wat betreft de oorzaak van de medische en mentale problemen. Er werd echter reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming vastgesteld dat aan de door verzoeker voorgehouden banden met de LTTE en zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België geen geloof kan worden gehecht. Dat deze verklaringen heden worden bevestigd in een medisch attest, volstaat op zich niet om de geloofwaardigheid ervan te herstellen. Verder dient vastgesteld dat nergens in het attest wordt vermeld dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of interview of dat hij niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, geloofwaardige, gedetailleerde en doorleefde verklaringen met betrekking tot zijn verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoeker aanvoert dat uit zijn littekens blijkt dat hij werd gefolterd en hij zijn littekens verbindt aan het door hem aangehaalde vluchtrelaas, dient erop gewezen dat dit relaas in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming reeds ongeloofwaardig werd bevonden en dat hij in het kader van onderhavig derde, (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbrengt die hier een ander licht op werpen (zie ook *infra*). Verzoeker brengt verder geen andere elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij werd gefolterd. Aldus maakt hij niet *in concreto* aannemelijk dat de door hem opgelopen littekens daadwerkelijk het gevolg zijn van foltering.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar en citeert uit "*het attest opgesteld door de medische dienst d.d. 19 september 2019 SSM Ulyse*", dient vastgesteld dat dit attest niet verzoeker (S.P., geboren op 31 juli 1978) betreft maar een andere persoon (U.J., geboren op 29 september 1990).

In zoverre verzoeker zich beroept op eventuele medische problemen, dient hij zich te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming volledig in het verlengde liggen van zijn reeds in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, zonder dat deze een ander licht werpen op de voorgaande beoordeling:

"Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoek meermaals door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven bij uw eerste verzoek door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaarde bij uw huidige verzoek dat u nog steeds gezocht zou worden omwille van uw beweerde activiteiten voor de LTTE in het verleden. Echter gaat u hiermee volledig voorbij aan de vaststellingen gedaan door het CGVS in het verleden. Deze vaststellingen ondermijnden volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien werden deze vaststellingen bij uw eerste verzoek nog bevestigd door de RvV waar bovendien ook opgemerkt werd dat uw beweerde aanwezigheid in Sri Lanka de laatste jaren van het conflict ongeloofwaardig was. Uw huidige, blote bewering dat u door deze zelfde situatie nu nog steeds problemen zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka, is dan ook niet ernstig te nemen, te meer u geen enkele moeite doet om de vaststellingen gedaan in het verleden te weerleggen."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Als dusdanig blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

2.3.6. Met betrekking tot de bevestigingsbrief van een voormalig lid van de LTTE die in Frankrijk verblijft (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze brief evenmin een ander licht werpt op de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming:

"U legde een brief neer van een voormalige LTTE'er uit Frankrijk die uw relaas dient te bevestigen. Echter werden vooreerst reeds in het verleden opmerkingen gemaakt over de authenticiteit van uw documenten. Ten tweede kan verwezen worden naar algemene informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, wat bevestigt dat Srilankaanse documenten te lijden hebben onder corruptie. Ten derde heeft deze brief een duidelijk gesolliciteerd karakter en werd deze volledig op uw maat opgesteld. Deze brief vermag dan ook niet de voorgaande vaststellingen over uw algemene geloofwaardigheid te ontkrachten."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Als dusdanig blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

2.3.7. Met betrekking tot verzoekers activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Wat betreft uw activiteiten voor de Tamil diaspora en uw bewering dat u hierdoor problemen zou kennen, dient te worden opgemerkt dat deze niet overtuigen. Blijkens uw foto's en documenten kan afgeleid worden dat u enige activiteiten kent binnen de diaspora, maar u kunt niet aantonen dat deze van dusdanige aard zijn dat de Srilankaanse overheden hiervan op de hoogte zouden zijn of dat ze hieraan gevolgen zouden hechten. Daar uw bewering in het verleden in aanraking gekomen te zijn met de Srilankaanse autoriteiten ongeloofwaardig is, kunt u niet aantonen dat u nu extra in het vizier zou

lopen of dat deze zelfde autoriteiten een meer dan gemiddelde interesse zouden hebben in uw activiteiten overzees. De attesten en foto's over uw activiteiten voegen dan ook geen nieuw element toe."

Waar verzoeker aanvoert dat de door hem voorgelegde foto's van zijn deelname aan activiteiten van de Tamildiaspora in Europa werden gepubliceerd op een website die allerlei Tamilactiviteiten rapporteert, slaagt hij er niet in alsnog *in concreto* aan te tonen dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn persoonlijke deelname aan deze activiteiten. Verzoeker brengt immers geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij bij naam wordt genoemd op deze website, laat staan dat hij aantoonde dat de Sri Lankaanse autoriteiten deze website hebben geconsulteerd. Dienaangaande dient erop gewezen dat het loutere feit dat uit algemene informatie, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten activiteiten van (voormalige) leden van de LTTE in het buitenland in het oog houden, geenszins betekent dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa. Dit klemde des te meer daar in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming reeds is vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn banden met de LTTE en bijgevolg evenmin aan zijn problemen hierdoor met de Sri Lankaanse CID. Er kan bijgevolg niet worden aangenomen dat verzoeker in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan.

Bovendien maakte verzoeker noch tijdens zijn eerste asielaanvraag, noch tijdens zijn tweede asielaanvraag ook maar enige melding van zijn activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa. Dat hij pas voor het eerst melding maakt van deze activiteiten bij zijn derde asielaanvraag, na afwijzing van twee eerdere asielaanvragen wijst op het opportunistisch karakter hiervan met name dat ze enkel op gericht zijn op het alsnog bekomen van internationale bescherming.

Hierbij kan worden opgemerkt dat het zelf in het leven geroepen ("*self-created*") risico op zich geen aanwijzing van een gegronde vrees voor vervolging (UNHCR, *Note on refugee 'sur place' claims*, februari 2004) is. Er moet rekening worden gehouden met het feit dat activiteiten na de vlucht niet noodzakelijk zullen leiden tot een reëel risico van vervolging in het land van herkomst, ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn, ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is, met inbegrip van de nationale overheden van het land van herkomst van de kandidaat-vluchteling (standpunt UNHCR, geciteerd in United Kingdom, Court of Appeal, *Danian vs. Secretary of State for the Home Department*, 28 oktober 1999, *IJRL*, 2000, 650-651).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar en citeert uit rapporten met betrekking tot de houding van de Sri Lankaanse autoriteiten ten aanzien van de activiteiten van Tamils in het buitenland, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en die aldus niet volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde *in concreto* aannemelijk te maken. Het louter bijbrengen van een aantal foto's (verzoekschrift, stuk 4) werpt op de voorgaande vaststellingen geen ander licht. Dergelijke foto's ontberen immer bewijswaarde, gelet op de mogelijke inscenering naar plaats, tijd en omstandigheden van wat wordt afgebeeld, temeer gelet op het opportunistisch karakter van verzoekers activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa.

2.3.8. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Sri Lanka:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift wijst op de zogenaamde Paasaanslagen van april 2019 en de mogelijke invoering van nieuwe wetgeving met betrekking tot terrorismebestrijding in Sri Lanka, dient erop gewezen dat uit de aangehaalde informatie niet blijkt dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka sedert deze zogenaamde Paasaanslagen van april 2019 dermate is verslechterd dat er heden in Sri Lanka sprake zou zijn van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt het immers te gaan om doelgericht geweld gedurende een korte periode. Verder blijkt uit deze informatie evenmin dat mensen behorende tot de Tamil-etnie ingeval van terugkeer naar Sri Lanka een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden kennen louter omwille van het behoren tot de groep van de Tamils. De uiteenzetting over op til zijnde nieuwe wetgeving in Sri Lanka met betrekking tot terrorismebestrijding en de mogelijke gevolgen hiervoor voor de Tamilgemeenschap betreft louter speculatie deze wetgeving nog niet in voege is getreden.

Wat betreft Sri Lankanen die na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in het buitenland terugkeren naar hun land van herkomst, dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') en in het verzoekschrift blijkt dat zij ingeval van aankomst in Sri Lanka kunnen worden ondervraagd, onder meer wat betreft mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt heeft een soevereine staat het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie blijkt echter niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden. Evenmin blijkt uit deze informatie dat iedere Sri Lankaan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in het buitenland het risico loopt op mensonterende behandeling of op een disproportionele bestraffing. Verzoeker brengt evenwel geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij ingeval van terugkeer naar Sri Lanka door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden geïsoleerd naar aanleiding van het feit dat hij in Europa een verzoek om internationale bescherming indiende. Wat betreft zijn beweerde problemen met de CID, zijn voorgehouden banden met de LTTE en zijn beweerde problemen naar aanleiding van zijn activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

2.3.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER